

Förord.

Härmed några rader, hvilka torde få gälla såsom gemensamt förord till de 3:ne folkliifsskildringar, hvilka i nya upplagor här blifvit sammanförda, efter att förut hvar för sig varit utgifna. — De ärade läsare, som förut tagit del af nämnda arbeten, finna häri icke något egentligt nytt; endast det, att arbetet efter sammanslagningen erhållit en ny hufvudtitel, samt att *allt* af texten nu blifvit öfverfördt på modifieradt mål. Detta senare har blifvit vidtaget icke blott för att underlätta själfva det mekaniska läsandet, utan också för att på samma gång göra innehållet mera begripligt. Från språklig synpunkt sedt, är dock en sådan omskrifning långt ifrån att förorda. Jag tänker nämligen härvid på hvad någon yttrat om öfverflyttning från ett språk till ett annat: »Bokens hela innersta kynne, stämning och doft — ifall där finns någon — den går ohjälpligt sina färde i och med omflyttningen, hur smidigt och känsligt öfversättaren än handskas med sitt värf. Ty det finnes ju i ordens konst ett sällsamt *något*, denna qvinta essentia, som är fattbar endast för de infödda». — För att emellertid så mycket som möjligt undvika en sådan förvanskning, hafva de ord, uttryck och talesätt, hvilka äro särskildt karaktäristiska för målet i fråga, här fått oförändradt bibehålla sin form, belysta genom erforderliga noter. — För undvikande af ett alltför vanställdt utseende hos texten äf-